

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB33 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB33 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb33-txt-shoot-n14.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB33:14

#

Situationen for mig i Xsthed.

At hele Christendoms Forkyndelsen især i Protestantismen, især i D., er som min afdøde Fader vilde sige, pinegal, det seer jeg godt.

Men det jeg bestandigt har sigtet paa, er at faae det Problem bragt frem, om jeg saa maa sige for Gud og Msker: kan man være Xsten uden at være Discipel. Det er dette Problem jeg ønsker saaledes frem, at, hvis det maatte behage Gud, han kunde komme til at gribe ind, for at vi kan faae lidt Sandhed ind i Sagen.

I een Forstand er jeg nemlig ganske godt enig med den almindelig[e] Xstds-Forkyndelse, jeg mener, at den Art Religion var ganske ønskelig for os Msker.

Men, men, men siger jeg – og her begynder min Sag, men siger jeg: at opnaae dette paa den Maade som nu, at man forandrer det n: T^s Xstd. for at faae den til at passe bedre for os Msk.: nei, det vil jeg ikke.

Dog forstaaet bliver jeg vel ikke, og selv dette mit, i mine Tanker, saa billige og beskedne Forslag kan maaskee komme mig dyrt nok til at staae. Thi Mskene tænke som saa: Gud er en saa stor Magt, at i Forhold til ham, er det det eneste Sikke, at see om man behændigt kunne narre ham og saa at holde Ørene stive og lade som Ingenting; redeligt, ærligt, oprigtigt, uforbeholdent at indlade sig med Gud, er eo ipso det Samme som at have tabt, thi han er i den Grad den Overmægtige, at blot den lille Finger er nok at give ham.

Og heri kan der være noget ganske sandt. Men dog bliver jeg ved Mit. Vil Gud ikke samtykke i, at der redeligt og ærligt og uforbeholdent forkyndes en Tilnærmelse til Xstd, hvilken saa nøiagtigt angiver sig selv at være en heel Qvalitet forskjellig fra det n: T:^[s] Xstd, ei heller løgnagtigt udgiver sig for at være en Stræben i Retning af det nye T:^[s] Xstd, (begge Dele er Løgner i Xsthed, at man kalder Xstd hvad der ikke er Xstd, og kalder en Stræben i Retning heraf hvad der er kvalitetsforskjellig og altsaa aldrig i al Evighed vil naae det, da dets Stræben er i en anden Retning) vil Gud ikke det, kan jeg forstaae at det vil Gud ikke, saa bliver kun Eet af to muligt: at opgive Xstd. eller at ville ganske som Gud vil.